

13. இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு

இந்திய விடுதலை போராட்ட இயக்கத்தில் தமிழ்நாடு மிக முக்கியப் பங்காற்றியது. புலித்தேவர், கட்டபொம்மன், மருது சகோதரர்கள், வேலுத்தம்பி போன்ற மாபெரும் தலைவர்கள் முக்கியப் பங்காற்றினர். இவர்கள் அனைவரும் தேசப்பற்று, தைரியம், சுயமரியாதை மற்றும் தியாகம் ஆகியவற்றிற்கு பெயர் பெற்றவர்கள். ஆங்கில ஆட்சியின் போது மாபெரும் தலைவர்கள், அறிஞர்கள் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதிகளான ஜி. சுப்பிரமணிய அய்யர், வ.உ.சிதம்பரம்பிள்ளை, சுப்பிரமணிய பாரதி, சி. இராசகோபாலாச்சாரி, பெரியார் ஈ.வெ.இராமசாமி, திருப்பூர் குமரன், கே.காமராஜ் மற்றும் பலர் சுதந்திரப்போராட்டத்தில் பெரும்பங்காற்றி இந்திய விடுதலைக்குப் பாடுபட்டனர்.

வேலூர் கலகம் கி.பி. 1806

ஆங்கிலேயர்கள் இராணுவத்தில் புகுத்திய சில கட்டுப்பாடுகள் வேலூர் கலகத்திற்கு வழிவகுத்தது. இந்து வீரர்கள் தங்கள் நெற்றியில் சமயக் குறிகளை இடக்கூடாது என்றும், முஸ்லீம் வீரர்கள் தங்கள் தாடி மீசைகளை வெட்டி சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் உத்தரவிடப்பட்டது. இது ராணுவ வீரர்களிடையே கடும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியது. திப்புலின் பிள்ளைகள் இவர்களை ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக கிளர்ச்சியில் ஈடுபடத் தூண்டினர்.

1806 ஜூலை 9 ஆம் நாள் வேலூர் கோட்டையில் திப்புலின் மகள் திருமணம் நடைபெற்றது. இத்திருமணத்தில் கலந்து கொள்ளுவதற்காக வீரர்கள் வேலூர் கோட்டையில் கூடினர். நள்ளிரவில் இங்கு கூடியிருந்த வீரர்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு, ஆங்கிலேயர்களைத் தாக்கி ஜூலை 10ஆம் நாள் கோட்டையைக் கைப்பற்றினர். திப்புலின் கொடி, வேலூர் கோட்டையில் ஏற்றப்பட்டது. திப்புலின் இரண்டாவது மகன் பதேக் ஹைதர்

அரசராக அறிவிக்கப்பட்டார். இருப்பினும் இக்கிளர்ச்சி ஆங்கிலேயர்களால் அடக்கப்பட்டது.

சென்னை மகாஜன சபை

சென்னை மகாஜனத்தில் மக்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்ட ஏற்படுத்தப்பட்ட முதல் அமைப்பு சென்னை சுதேசி சங்கம். இதனை 1852 ஆம் ஆண்டு ஹார்லி, இலஷ்மி நரச்ச செட்டி மற்றும் சீனிவாசப் பிள்ளை ஆகியோர் நிறுவினர். இச்சங்கம் ஆங்கில கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் கொள்கைகளை விமர்சனம் செய்தது. 1884 ஆம் ஆண்டு சென்னை சுதேசி சங்கம், சென்னை மகாஜனசபையுடன் இணைக்கப்பட்டது. எஸ்.இராமசாமி முதலியார், பி.அனந்தாசாருலு, மற்றும் பி. இரங்கய்யா நாயுடு ஆகியோர் இதனை ஏற்படுத்தினர். இச்சபை சென்னை அண்ணாசாலையில் அமைந்துள்ள இந்து பத்திரிக்கை அலுவலகத்தில் செயல்படத் துவங்கியது.

சென்னை மகாஜன சபையின் முதல் தலைவராக பி.இரங்கையா நாயுடு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இச்சபை பல்வேறு நோக்கங்களைக் கொண்டு செயல்படத் துவங்கியது. இந்திய அரசுப் பிரதிநிதி எல்லின் பிரபு, டிசம்பர் 1895 ஆம் ஆண்டு சென்னைக்கு பயணம் மேற்கொண்ட போது சென்னை மகாஜன சபை வழங்கிய வரவேற்புரையை ஏற்க மறுத்தார். சென்னை மகாஜன சபை சுதந்திரப்போராட்டத்தில் பெரும் பங்காற்றியது. இந்திய மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்காக குரல் எழுப்பியது. 1920 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்திய தேசிய காங்கிரசுடன் இணைந்து செயல்பட்டது. 1930 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 22 இல் உப்புச் சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தை சென்னையில் ஜார்ஜ் டவுன், யானைக்கவுனி, உயர்நீதிமன்றம் மற்றும் கடற்கரைப்பகுதியில் தலைமையேற்று நடத்தியது. அப்போராட்டத்தின்போது

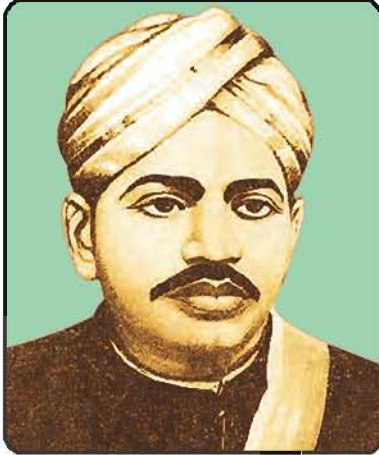
உறுப்பினர்கள் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர். இதனை விசாரிக்க மூன்று பேர் கொண்ட குழு நீதிபதி டி.ஆர்.இராமச்சந்திர அய்யர் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டு விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட்டு அரசிடம் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

ஆங்கில அரசு காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தடை விதித்த போது, சென்னை மகாஜன சபைபல்வேறு பொருட்காட்சிகளை நடத்தி, குறிப்பாக அனைத்திந்திய காதி (கைத்தறி) கண்காட்சி மற்றும் சுதேசி பொருட்கள் கண்காட்சி மூலம் மக்கள் மனதில் தேசியப்பற்றை வளர்த்தது.

1896 அக்டோபர் 24 ஆம் நாள் தேசத்தந்தை மகாத்மா காந்தி சென்னை மகாஜன சபையில் உரையாற்றினார். இச்சபையின் பொன்விழா கொண்டாட்டத்தில் ஜவஹர்லால்நேரு கலந்துகொண்டார்.

வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை

செக்கிழுத்த செம்மல் என்றும், கப்பலோட்டிய தமிழன் என்றும் அழைக்கப்பட்ட சிதம்பரம் பிள்ளை செப்டம்பர் 5, 1872 ஆம் ஆண்டு ஒட்டப்பிடாரத்தில் பிறந்தார்.

வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை

திருநெல்வேலியில் வழக்குரைஞராக தமது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். வ.உ.சிதம்பரம்பிள்ளை, வியாபார சங்கம் மற்றும் தொழிலாளர்கள் அமைப்பினை ஊக்குவித்தார். சுதேசி தர்ம சங்க

நெசவாளிகள் சங்கம் மற்றும் சுதேசி கூட்டுறவு அங்காடிகளை தூத்துக்குடியில் தோற்றுவித்தார். பின்னர், சுதேசி கப்பல் நிறுவனத்தை தோற்றுவித்து, தூத்துக்குடி-கொழும்பு இடையே கப்பல் போக்குவரத்தைத் துவங்கினார். 1905ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட வங்காளப் பிரிவினை இவரை அரசியலில் ஈடுபடச் செய்தது. தூத்துக்குடி அருகில் பவள ஆலை வேலை நிறுத்தப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார். இதன் விளைவாக தொழிலாளர்கள் வேலை நேரம் குறைக்கப்பட்டு, ஊதியம் உயர்த்தப்பட்டது. 1907 ஆம் ஆண்டு ரூரத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டார். இம்மாநாட்டில் மிதவாதிகள், தீவிரவாதிகள் என காங்கிரஸ் இரண்டாகப் பிரிந்தது. வ.உ.சி., பாலகங்காதர திலகரை ஆதரித்தார். தமிழகத்தில் காங்கிரசின் கொள்கைகளை தீவிரமாக பரப்பினார். இவர் மீது தேசத்துரோகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு, 40 ஆண்டுகள் சிறை தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இவருடைய வலதுகால் சங்கிலியால் கோர்க்கப்பட்டு மாடுபோல் சிறையில் செக்கிழுத்தார்.

சுப்பிரமணிய சிவா

சுப்பிரமணிய சிவா, திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் வத்தலக்குண்டு கிராமத்தில் பிறந்தார். இவர் ஒரு சிறந்த விடுதலைப்போராட்ட வீரராகவும், சிறந்த எழுத்தாளராகவும் விளங்கினார். ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டதால் 1908-1922 இடைப்பட்ட காலத்தில் பலமுறை கைது செய்யப்பட்டார். சிறையில் இருந்தபோது தொழு நோயால் பாதிக்கப்பட்டார். இதனால் சேலம் சிறைக்கு மாற்றப்பட்டார். இவரால் நடக்கமுடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இதற்கிடையில் ஆங்கில அரசு இவருக்காகவே தொழு நோயாளிகள் இரயிலில் பயணம் செய்யக்கூடாது என்று சட்டம் ஒன்றை கொண்டுவந்தது. இதன் விளைவாக சுப்பிரமணிய சிவா உடல் முழுவதும் தொழுநோய் புண்களுடன் தமிழகம் முழுவதும் நீண்ட நடை

பயணமாகவே சுற்றிவந்தார். பின்னர் தனது நோயின் காரணமாக ஜூலை 23, 1925இல் காலமானார்.

சுப்பிரமணிய பாரதியார்

சுப்பிரமணிய பாரதியார் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள எட்டயபுரத்தில் டிசம்பர் 11, 1882 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். மதுரையில் 1904 ஆம் ஆண்டு தமிழாசிரியராக பணியாற்றினார்.

சுப்பிரமணிய பாரதியார்

சுதேசமித்ரன் பத்திரிக்கையின் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். 1907 ஆம் ஆண்டு சூரத்தில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டார். பாலகங்காதர திலகர் மற்றும் அரவிந்தகோஷ்டன் சேர்ந்து சுயராஜ்ஜியத்திற்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டார். 1907 ஆம் ஆண்டு தமிழ் வாரப் பத்திரிக்கையான 'இந்தியா' பத்திரிக்கையின் ஆசிரியரானார். அதே சமயத்தில் 'பாலபாரதம்' என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிக்கையை வெளியிட்டார்.

1908 ஆம் ஆண்டு சென்னையில் மாபெரும் கூட்டத்தை நடத்தி, சுயராஜ்ஜிய நாளை கொண்டாடினார். அவரது பாடல்களான **வந்தே மாதரம்**, **அச்சமில்லை-அச்சமில்லை**, **எந்தையும் தாயும்**, **ஜெயபாரதம்** போன்றவை அச்சிடப்பட்டு தமிழ் மக்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டது.

1908 ஆம் ஆண்டு, வ.உ.சி க்கு எதிராக ஆங்கில அரசு தொடர்ந்த வழக்கில் வ.உ.சி க்கு ஆதரவாக சாட்சி வழங்கினார். இதனால் ஆங்கில அரசு இவரை கைது செய்ய ஆணை பிறப்பித்தது. எனவே பாரதியார் பிரஞ்சுக்காரர்களின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து புதுவைக்கு தப்பி ஓடினார். அங்கிருந்து தினசரி, வார இதழ் மற்றும் மாத இதழ்களில் தனது படைப்பினைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டார். ஆனால் ஆங்கில அரசு 1909 ஆம் ஆண்டு பாரதியின் படைப்புகளுக்கு தடை விதித்தது.

முதல் உலகப்போருக்குப் பிறகு நவம்பர் 1918ஆம் ஆண்டு, பாரதியார் கடலூருக்கு வந்த சமயத்தில் கைது செய்யப்பட்டார். ஆனால் மூன்று வார காவலுக்குப் பிறகு விடுவிக்கப்பட்டார். பல்வேறு இன்னல்கள் மற்றும் வறுமையை அனுபவித்த பிறகு பாரதி சென்னையிலிருந்து சுதேசமித்ரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக மீண்டும் பணியாற்றினார். செப்டம்பர் 11, 1921 ஆம் ஆண்டு காலமானார். ஏறத்தாழ 90 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இன்றும் பாரதியார் நம்மிடையே தமிழ் தேசியம் மற்றும் இந்திய ஒற்றுமையின் ஒரு சின்னமாக வாழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்.

வாஞ்சிநாதன்

வாஞ்சிநாதன் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் பணியாற்றினார். காங்கிரசின் தீவிர செயல்பாடுகள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை அச்சுறுத்தியது. எனவே திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சியாளராக இருந்த ஆஷ் என்பவர் நான்கு பேரை திருநெல்வேலியில் சுட்டுக்கொன்றார். இக்கொடுஞ்செயலுக்குப் பழிதிர்க்க எண்ணிய வாஞ்சிநாதன், இரகசியமாக மணியாச்சி புகைவண்டி நிலையத்திற்குச் சென்று 1911, ஜூன் 17 ஆம் நாள் மாவட்ட ஆட்சியர் ஆஷ் அவர்களைச் சுட்டுக் கொன்று விட்டு, தாமும் தற்கொலை செய்து கொண்டார். வாஞ்சிநாதன் இறந்தபின் அவர் சட்டைப்பையில் ஒரு

கடிதம் இருந்தது. அக்கடிதத்தில், ஆட்சியர் ஆஷின் கொலை சென்னை வரும் அரசர் ஐந்தாம் ஜார்ஜை கொலை செய்வதற்கான ஒத்திகையே ஆகும் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது

திருப்பூர் குமரன்

ஈரோடு மாவட்டத்தில் சென்னிமலையில், திருப்பூர் குமரன் 1904ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் மாபெரும் கிளர்ச்சியாளர்.

திருப்பூர் குமரன்

இவர் தேசியக் கொடித் தடைக்கெதிரான கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு காவல் துறையினரின் தாக்குதலால் உயிர் துறந்தார். சாகும் தருவாயில் தேசியக்கொடியைக் கையில் ஏந்தியபடி தனது தேசப்பற்றை வெளிப்படுத்தினார். இவர் தமிழக வரலாற்றில் **கொடிகாத்த குமரன்** என்று போற்றப்படுகிறார். தமிழக அரசு திருப்பூர் இரயில் நிலையத்திற்கு அருகிலுள்ள பூங்காவில் இவரது சிலையை நிறுவிியுள்ளது.

எஸ். சத்தியமூர்த்தி

காமராசரின் அரசியல் குருவான சத்தியமூர்த்தி ஒரு சிறந்த அரசியல்வாதி மற்றும் நாட்டுப்பற்றாளர். 1930ஆம் ஆண்டு இராஜகோபாலாச்சாரியார் தனக்குப்பின் சத்திய மூர்த்தியை அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தமிழ்நாட்டுப் பிரிவின் தலைவர் ஆக்கினார். 1939 ஆம் ஆண்டு சென்னை மேயராக இருந்த போது பொதுக் கல்வி,

தரமான குடிநீர் வழங்கல் மற்றும் வளமான வாழ்வு போன்றவைகளை மக்களுக்கு வழங்க பாடுபட்டார்.

எஸ். சத்தியமூர்த்தி

சத்தியமூர்த்தி 1887 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 19ஆம் நாள் சென்னை மாகாணத்திலுள்ள திருமயம் என்னும் ஊரில் பிறந்தார். தேசியப் போராட்டத்தில் பங்கேற்பதற்கு முன் வழக்கறிஞராகத் தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். சிறு வயதிலேயே அரசியலில் ஈடுபட்டு இந்திய தேசியக் காங்கிரசின் முக்கியத் தலைவர்களில் ஒருவராக உயர்ந்தார். 1919 ஆம் ஆண்டு மாண்டேகு - செம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தம் மற்றும் ரௌலட் சட்டத்தை எதிர்ப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த கூட்டுக் குழுவில் ஒரு உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார்.

1939 ஆம் ஆண்டு சென்னை மேயராக இருந்த போது, சென்னையில் மிக மோசமான குடிநீர் பஞ்சம் நிலவியது. மக்களின் குடிநீர் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காக சென்னைக்கு மேற்கே 50 கி. மீ தூரத்திலுள்ள பூண்டி என்னுமிடத்தில் ஒரு குடிநீர்த் தேக்கம் கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். இக்குடிநீர்த் தேக்கம் பின்னர் காமராசர் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. சத்தியமூர்த்தியை நினைவு கூறும்

வகையில் சத்தியமூர்த்தி சாகர் என்று இந்த நீர்த்தேக்கத்திற்கு பெயரிடப்பட்டது. மேலும் தமிழ்நாடு காங்கிரசுக் கமிட்டி தலைமையகத்திற்கு சத்தியமூர்த்தி பவன் எனப் பெயரிடப்பட்டது.

சுதேசி இயக்கம், வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் போன்ற இயக்கங்களில் பங்கேற்று, பலமுறை சிறை சென்றுள்ளார். சத்தியமூர்த்தி அரசியல்வாதிகளுள் ஒரு சிறந்த மனிதர். இந்திய விடுதலைக்காகவும், சமுதாய நீதிக்காகவும், மக்கள் நலனுக்காகவும் தன் வாழ்வையே அர்ப்பணித்த சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் 1943 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 28 ஆம்நாள் காலமானார்.

சி. இராஜகோபாலாச்சாரி

இராஜாஜி என்று புகழப் பெற்ற இராஜகோபாலாச்சாரி, டிசம்பர் - 10, 1878 ஆம் ஆண்டு தோரப்பள்ளி என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார். சட்டம் பயின்று வழக்கறிஞராக சேலத்தில் தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். இந்திய தேசிய காங்கிரசில் உறுப்பினரானார். 1906 ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டார். 1907 ஆம் ஆண்டு ரூரத் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டார். காந்தியின் தீவிர ஆதரவாளர் ஆனார். 1930 ஆம் ஆண்டு வேதாரண்யம் சத்தியாகிரகத்தைத் தலைமையேற்று நடத்தினார். தமது தலைமையில் திருச்சியில் இருந்து 100 தொண்டர்களுடன் வேதாரண்யத்திற்கு பயணம் மேற்கொண்டு, கடல் நீரிலிருந்து உப்பு காய்ச்சி உப்புச்சட்டங்களை மீறினார். 1937 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மாநிலத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு சென்னை மாகாண முதலமைச்சரானார். தனது ஆட்சிக்காலத்தில் மது விலக்கை அமுல்படுத்தினார். ஆதிதிராவிடர் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலனை மேம்படுத்த பல்வேறுச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தார். இந்தி மொழியை கட்டாயப் பாடமாக பள்ளிகளில் அறிமுகப்படுத்தினார். இதற்கு கடும

எதிர்ப்பு தோன்றியது. பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி தலைமையில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் தீவிரமடைந்தது. இரண்டாவது உலகப்போரின் போது ஆங்கில அரசு இந்தியத் தலைவர்களைக் கலந்தாலோசிக்காமல் இந்தியாவைப் போரில் ஈடுபடுத்தியதைக் கண்டித்து, 1939 ஆம் ஆண்டு தனது முதலமைச்சர் பதவியை இராஜினாமா செய்தார்.

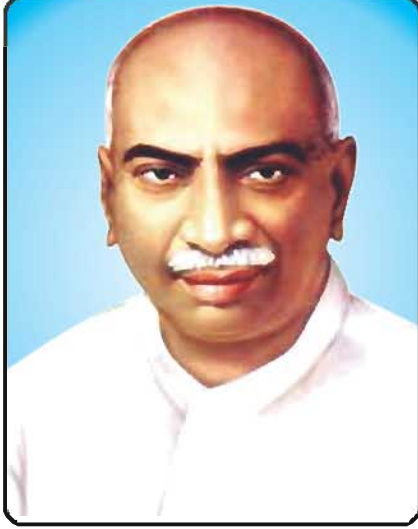
சி. இராஜகோபாலாச்சாரி

சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் இந்திய கவர்னர் ஜெனரலாகப் பொறுப்பேற்றார். மீண்டும் தமிழக முதலமைச்சராக 1952 ஆம் ஆண்டு பதவி ஏற்றார். குலக்கல்வித் திட்டத்தை தமிழகத்தில் அறிமுகப்படுத்தினார். ஆனால் இதற்கு காமராஜர் மற்றும் பெரியார் கடும எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். எனவே இராஜாஜி தனது முதலமைச்சர் பதவியை 1954 ஆம் ஆண்டு இராஜினாமா செய்தார். பின்னர் காங்கிரசிலிருந்தும் வெளியேறினார். சுதந்திரக் கட்சியைத் தோற்றுவித்து இளம் இந்தியா என்ற பத்திரிகையை நடத்தினார். சக்கரவர்த்தி திருமகன் (இராமாயணம்), வியாசர் விருந்து (மகாபாரதம்) போன்றவை இவர் எழுதிய உரைநடை நூல்களாகும். மற்றும் இவர், கீதை மற்றும் உபநிடதங்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார். 1955-ஆம் ஆண்டு இவருக்கு பாரத ரத்னா விருது

வழங்கப்பட்டது. இவர்டிசம்பர் 25, 1972 ஆம் ஆண்டு காலமானார். இவருடைய அரசியல் தந்திர செயல்களால் 'சாணக்கியர்' என போற்றப்படுகிறார்..

காமராஜர்

கர்ம வீரர் என்று போற்றப்பட்ட காமராஜர், விருதுபட்டி என்று அழைக்கப்பட்ட விருதுநகரில் ஜூலை 15, 1903ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்.

காமராஜர்

தமிழக விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களில் சிறந்தவராக போற்றப்படுகிறார். 1924-ம் ஆண்டு வைக்கம் சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதின் மூலம் சுதந்திரப்போராட்ட இயக்கத்தில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். 1929 ஆம் ஆண்டு முதல், காங்கிரஸ் கட்சியின் முழுநேர உறுப்பினரானார். 1930 ஆம் ஆண்டு காந்தியடிகள் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை தொடங்கியபோது, தமிழகத்தில் இராஜாஜியுடன் சேர்ந்து வேதாரண்ய உப்புச் சத்தியாகிரகத்தை மேற்கொண்டார். அதனால் கைது செய்யப்பட்டு இரண்டாண்டுகள் சிறை தண்டனை விதிக்கப்பட்டு அலிப்பூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். இருப்பினும் காந்தி-இர்வின் ஒப்பந்தத்தின்படி விடுவிக்கப்பட்டார். 1940-ஆம் ஆண்டு

தனது சத்தியாகிரகப் போராட்ட திட்டங்களுக்கு காந்தியிடம் அனுமதி பெற வந்தா பயணமானார். ஆனால் செல்லும் வழியில் கைது செய்யப்பட்டு, வேலூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். பின்னர் விடுவிக்கப்பட்டார். 1942 ஆம் ஆண்டு வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு, மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டு, மூன்று ஆண்டுகள் அமராவதி சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். 1947ஆம் ஆண்டு இந்தியா விடுதலை அடைந்தபோது சத்தியமூர்த்தியின் வீட்டில் இந்திய தேசியக் கொடியை ஏற்றினார்.

காமராஜர் தமிழக முதலமைச்சராக 9 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். பல்வேறு நலத்திட்டங்களைச் செயல்படுத்தினார். மதிய உணவுத்திட்டம், புதிய பள்ளிகளைத் திறந்தது, இலவச கல்வி வழங்குதல், வேளாண்மையை மேம்படுத்துதல், கால்வாய்களை வெட்டுதல், அணைகளைக் கட்டுதல் மற்றும் புதிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். தேசிய அரசியலில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். இதனால் அரசை உருவாக்குபவர் எனப் போற்றப்பட்டார். லால்பகதூர் சாஸ்திரியை 1964 ஆம் ஆண்டு இந்தியப் பிரதமராகவும், அவரது மறைவிற்குப் பிறகு இந்திரா காந்தியை 1966-ம் ஆண்டில் இந்தியப் பிரதமராகவும் உருவாக்கியதில் முக்கியப் பங்கு வகித்தார். காமராஜர் திட்டம் (கே. திட்டம்) என்ற திட்டத்தின்படி கட்சிப் பணிக்காக தனது பதவியை இராஜினாமா செய்தார் அக்டோபர் 2, 1975 ஆம் ஆண்டில் காலமானார். இவரை மக்கள் அன்போடு பெருந்தலைவர் என்றும் கர்ம வீரர் என்றும் அழைத்தனர். இவ்வாறாக, இந்தியாவின் சுதந்திர போராட்டத்தில் தமிழ்நாடு முக்கியப்பங்காற்றியது.